

Ο Γρηγόριος, παιδί Δευτέρας Δυκείου, μετά από μια δύσκολη μέρα στο σχολείο κουρασμένος από τις μάταιες προσπάθειές του να κυρύξει τον λόγο του Θεού, κάθεται στην άκρη του κρεβατιού του. Οι σκέψεις του σαν χείμαρρος τον κατακλύζουν. Διστάζει για λίγο αλλά προσεύχεται.

Γρηγόριος: - Άγιε μου Γρηγόριε βρίσκομαι σε απελπισία ο κόσμος με απορρίπτει συνεχώς! Δεν μπορώ να κυρύξω τον λόγο του Θεού πλέον. Είμαι ανάμεσα σε όρνια που θέλουν να με κατασπαράξουν. Προσπαθώ να μιλήσω αλλά δεν ακούν, προσπαθώ να δείξω αλλά δεν βλέπουν... και στο τέλος πάντα τα ίδια, χλευασμός. Σε παρακαλώ άγιέ μου, δεν σου έχω ζητήσει ποτέ τίποτα, βοήθησέ με! Δείξε μου τι να κάνω! Δίωσε μου ένα σημείδι, κάτι να μπορέσω να συνεχίσω, μια στάλα ελπίδας... Άγιε μου Γρηγόριε... σε παρακαλώ μην με αφήσεις κι εσύ όπως οι άλλοι...

Ο ποιμενικός αὐλός τῆς θεολογίας σου, τῶς τῶν ρητόρων ἐνίκησε σάβηππας· ὡς γάρ τὰ βῆθη του Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καί τὰ κῆρδι τοῦ φθέρματος...

^{προδίδει γῆ}
Πριν τελειώσει το απολυτίκιο, τον πῆρε ο ύπνος, έτσι, γλυκά...

Γ- Αχ, που βρίσκομαι;! Γιατί είναι όλα θαμπά; Νιώθω λες και αιωρούμαι, είναι τόσο ζεστό και ήρεμο εδώ... Μα, κάτι βλέπω, ποιος είσαι εσύ; Μπορείς

να μου πεις που είμαστε;

Άγιος Γρηγόριος - Ηρώδια Γρηγόρι, έχουμε χρόνο ακόμα...

Γ - Μα εμένα... εσύ κι εγώ έχουμε συναντηθεί,
σε ξέρω!

ΑΓ - Ήμουν σίγουρος ότι θα με θυμόσουν.

Γ - Έχω να σε δω πολλά χρόνια, δεν ξέρω πόσα,
όμως μου είσαι τόσο οικείος, αλλά και τόσο
απόμακρος.

ΑΓ - Θυμήσου την ημέρα της βάπτισής σου. Τότε σε γνώ-
ρισα. Τότε που ήρθε το Άγιο πνεύμα και βρήκε χώρο
στη ψυχή σου. Εκείνη την ημέρα με τίμησες παίρνο-
ντας το όνομά μου. Από τότε είμαι δίπλα σου σε
κάθε ώρα, στις χερές και στις λύπες.

Γ - Άγιε μου, εσύ είσαι! Είμαι τόσο χαρούμενος που
σε γνωρίζω μετά από τόσα χρόνια προσευχής!

ΑΓ - Έλα, ας μη μακρολογούμε, έλα να μάθεις.

Γ - Τι, τι μου λες; Που πηγαίνουμε;

ΑΓ - Παρατήρησε με προσοχή...

Μεταφέρονται σε ένα τοπίο διαφορετικό από τον
συνιθισμένο κόσμο, περίπου στο 380 μ.Χ. Ο Άγιος
προσπαθεί να προτατέψει το ναό της Αγίας Αναστα-
σίας από τους Αρειανούς.

Αιρετικοί - Πέτρες! Μαζέψτε πέτρες να του πετάξουμε!

Αυτός ο άντρας είναι άγιος διδοβολισμού!

Γ - Τι γίνεται; Γιατί τέτοιος πανικός; Έας παρακαλώ,
σταματήστε!

ΑΓ - Μην κοπιάζεις. Δεν μπορούν να σε ακούσουν. Αυτά

έγγυαν πολύ πριν γεννηθείς

Γ- Εκείνος ο άνθρωπος βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο!
Έτσι σου, εκείνος, εκείνος είσαι εσύ Άγιε μου!

ΑΓ- Γι' αυτό σου λέω, καλύτερα να μην κοιτάξεις, περρατζή-
ρυσε.

Οι αιρετικοί διδοβολούν τον Άγιο. Διασκεδάζουν με τον πό-
νο του. Δεν αντέχει άλλο, τα πόδια του λυγίζουν, πέφτει
στο έδαφος ντροπιασμένος. Μέχρι τότε προσευχόταν, μετά έ-
χασε τις αισθήσεις του.

Γ- Είχα ακούσει για τον βίο σου, α Άγιε... Δεν γνώριζα...
συγγνώμη... πρακτικά δεν ήξερα...

ΑΓ- Δεν πειράζει, ότι έγινε ως μείνει στο παρελθόν, κοιτά
απλάως.

Ο Γρηγόριος όταν γύρισε πάλι την ματιά του στο κοπίο,
είχαν ήδη περάσει μερικές μέρες. Εκείνη την στιγμή έβλεπε
τον Άγιο να κυλάει στο νερό, με πίστη και αγάπη.

Γ- Μα Άγιε... Αυτοί σε κορόιδεψαν, σε ταπεινώσαν, σε
διδοβόλισαν! Κι εσύ κρώττεις ακόμη. Πώς; Πες μου
πώς;! Εγώ... Εγώ απέτυχα, δεν ται κατάφερα, δεν
ήμουν ποτέ κανός, εγώ...

ΑΓ- Πάψε. Μην μιλάς με τόσο ασέβεια για τον δημιουργητή
του Θεού. Δεν κατάφερα τίποτα μόνος μου. Όταν με
χλεύαζαν, ζήτησα υπομονή από τον Θεό, αυτός μου την
έδωσε, όταν με ταπεινώσαν, ζήτησα εγκράτεια, για
να μην ανταποδώσω με λόγια φθονερά, αυτός μου
την έδωσε, όταν με διδοβόλισαν, ζήτησα δύναμη,

Πατήρι αυτός ήρθε και με έσωσε! Αφήσα τον Θεό
στη ζωή μου, τον κάλεσα να με βοηθήσει. Αυτός
ήταν πάντα εκεί για μένα, Αυτός κι εσύ έρχεσαι
τώρα και μου λες ότι δεν μπορείς να τα κατα-
φέρεις; Αναρωτιέσαι ποτέ γιατί;

Γ- Εγώ δεν

ΑΓ- Αφήσε τον Θεό να έρθει στη ζωή σου. Αγάπη
τον όσο σε αγαπά Αυτός. Όπως έζησα εγώ έτσι
μπορείς να ζήσεις κι εσύ, αρκεί να του το ζητήσεις.
Δεν είσαι μόνος σου. Ποτέ δεν είσουν.

Γ- Άχισ μου, ήμουν τυφλός, αλλά τώρα βλέπω, Άχισ.

ΑΓ- Νομίζω ότι κάπου εδώ τελειώνει ο χρόνος μας.
Να ξέρεις θα είμαι πάντα δίπλα σου, κι εσύ μην
μπορείς να με δεις όπως τώρα.

Γ- Άχισ... Άχισ Γρηγόριε περίμενε! Έχω τόσα πολ-
λά να σε ρωτήσω ακόμα!

ΑΓ- Συνέχισε, συνέχισε να κυρύττεις τον Λόγο του με
αγάπη, χωρίς φόβο. Αγάπη τον συνάνθρωπο σου
όπως έκανε και αυτός για εμάς.

Γ- Στάσου, περίμενε, όχι...

Ο Γρηγόριος αναπνύει τρομαγμένος. Είναι ακόμα στο δω-
μάτιο του. Έχει ιδρώσει, τρέμει. Σε μία ώρα ξεκινά
το σχολείο. Δεν αντέχει, βάζει τα κλάμματά.

Γ- Θεέ μου... Θεέ μου αγνή μου ήμουν τυφλός...
Από σήμερα θέλω να κυρύττω στο όνομά σου! Θέλω
να αλλάξω τον κόσμο στο όνομα της αγάπης. Δεν
ντρέπομαι για σένα. Άχισ μου Γρηγόριε σ' ευχαριστώ,
σε ευχαριστώ που μου έδωξες τον δρόμο. Η

εμπειρία αυτή μου έγινε βίωμα. Σε ευχαριστώ!

Όπως ο Άγιος Δεν έπαψε ποτέ να κυριεύει με αγάπη και υπομονή στο όνομα του κυρίου, έτσι κι εμείς πρέπει να προσπαθούμε καθημερινά να έρθουμε όλο και πιο κοντά σε Αυτόν.

1^ο Γενικό Λύκειο Ναυπάκτου, Β' Λυκείου
Παναγιωτοπούλου Ελισάβετ του Γεωργίου
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6907151482

